

få ændringer. Men da gruppen er fritstillet, kan der jo komme ændringsforslag fra enkeltmedlemmer af den konservative folketingsgruppe. Det har vi ikke overblik over endnu, men foreløbig håber vi på en god og konstruktiv debat.

Margrete Auken (SF):

Det var jo en overraskende beskeden revision i forhold til, hvad vi havde regnet med, men jeg vil så nøjes med også at forholde mig til de ting, der er lagt frem, idet jeg lige for egen og ikke for partiets regning vil gøre en bemærkning om det med parforholdene for at understrege, hvor positionerne var henne også i vores gruppe.

Det var ikke et spørgsmål om, hvorvidt enlige eller lesbiske skulle have lov til at få børn, det har vi ingen lovgivning om, det var udelukkende et spørgsmål om, hvorvidt man skulle kunne finde ud af, hvem ens fader var i sådan en situation, altså donorer uden donor-anonymitet. Så ville det i hvert fald for mit vedkommende være fuldstændig i orden, og især i betragtning af, at vi nu har diskussionen om børneloven, hvor man gør kolossalt meget ud af, at barnet skal kunne kende sin fader. Mange kommer til at snakke forældrerettigheder, det bliver meget tit en snak om forældrerettigheder, og i den sammenhæng synes jeg altså, at det er børnene, der har rettigheder.

Når jeg lige har lyst til at indføre nogle sætninger om denne sag, så er det, fordi synsvinklen i den revision, der er foreslået, entydigt er forældrenes eller moderens. Det er smart at have dem alle sammen liggende i fryseren og så tage dem op, som man har brug for dem, når man synes, at nu vil man tøj til op.

Da SF i sin tid sagde nej til det, var det jo præcis ud fra den betragtning, at det med søskende i fryseren var meget betænkeligt. Altså når vi ser helt bort fra de sundhedsfaglige ting i det, men ser på de etiske problemer ved det, så trænger vi faktisk til at få talt børnenes oplevelse af at have deres søskende på den måde igen. Hvad med dem, der bliver liggende dernede? Hvem bliver valgt ud? Hvad er det her for noget?

I den redegørelse, Det Etske Råd lavede i 1995, påpeger det netop problemet med denne tingsliggørelse af børnene, der her er tale om, og det er grunden til, at SF hugger hælene i for det forslag, som her kommer fra ministeren, for vi mener, at 2 år er det, man maksimalt kan have, fordi det kun skal være inden for den samme behandling. Det var faktisk også det, vi

foreslog i sin tid. Af præcis samme grund kan vi naturligvis heller ikke gå ind for begrundelsen for det, nemlig at det er smartere – og det er smartere, ingen tvivl om det – at have dem liggende i fryseren og tage dem, i takt med at man får brug for dem. Men vi er altså imod at betragte børn på den måde.

Der er en ting til, som ingen har drøftet, men som jeg synes vi skal have ind i det her. Da jeg læste forslaget igennem, slog det mig, at det dog var en jammerlig behandling. Når man ser på resultaterne af kunstig befrugtningsbehandling, så håber jeg da ikke, der er andre behandlingsformer inden for vores sundhedsvæsen, som vi bliver ved med at opretholde med så elendige resultater, som der er tale om her, i betragtning af hvad det er for nogle belastninger, vi udsætter raske mennesker for.

Jeg vil altså godt lige minde om tallene, de står her på side 3 i højre spalte, hvor man opgiver tallene for årene 1994 og 1995. Der står, at der i både offentligt og privat regi har været påbegyndt 9.471 behandlinger, mange kvinder har fået flere behandlinger, men altså 9.471 behandlinger, hvoraf der blev konstateret 2.186 graviditeter, der resulterede i 1.756 fødsler. Det er en elendig behandlingsform med meget dårlige resultater, og der burde altså mere lys på, hvad det er, man koster kvinderne ind i, især set i lyset af den diskussion, vi har om adoptio-ner, bl.a. et forslag, som ikke ligger her, men som jeg er blevet præsenteret for i den forløbne tid, hvor det jo er sådan, at man nu skal til at putte sit adoptivbarn ind i maven, i og med at man vil have, at både æg og sæd skal kunne være kommet fra donor, og så skal det en tur ind igennem maven, før man skal føde det.

Hvis man lægger alt det her sammen og siger, at man skal have fremmede børn, så synes jeg, vi skal have dem som almindelig adoption, og så prøve at kigge skrappere på de tal. Tænk hvor mange sørgmodige, lidelsesfyldte historier, der ligger bag de rystende tal, som ministeren har lagt frem for os. Det er også noget af det, jeg synes, vi bør kigge på, når vi snakker om, hvorvidt det her overhovedet er en anstændig behandling, i betragtning af hvor mange fiaskoer den ophober.

Men altså summa summarum: SF afviser det fremsatte ændringslovforslag.

Birthe Skaarup (DF):

Forslaget her lægger, som andre også har været inde på, op til en ændring af den eksisterende